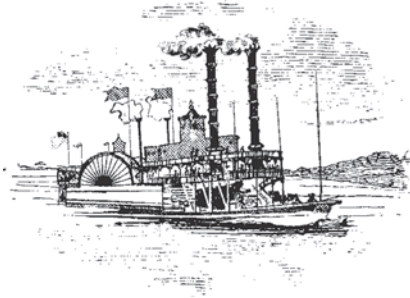

**DAVIDE
MOROSINOTTO**

**EL FAMOSÍSSIM
CATÀLEG DE
WALKER & DAWN**

Traducció de Carles Biosca

El jardí secret
de VIENA

El llibre que esteu a punt de començar és una obra de ficció. Qualsevol semblança amb fets, llocs, persones o empreses que existeixen o que han existit és pura coincidència.

D'altra banda, aquesta història està ambientada en una època passada. El consum d'alcohol i tabac per part de menors, els jocs d'atzar, les al·lusions a la raça o al sexe i la resta de coses escandaloses que llegireu en aquestes pàgines són un reflex de la sensibilitat dels anys en què transcorren els fets i podrien ferir la sensibilitat dels xiquets moderns i responsables.

Així doncs, xiquets moderns i responsables, feu-me cas i llegiu aquest llibre d'amagat dels vostres pares.

EL TRADUCTOR

COIN SILVER AMERICAN WATCHES

\$6.55
TO
\$37.13

FOR A HEAVY, STRONG, SUBSTANTIAL WATCH CASE to thoroughly protect the watch movement there is nothing superior to a coin silver watch case properly constructed. These requirements the watches listed on this page thoroughly fulfill, and which we sell at a price other dealers are forced to pay for them.

The Cases are Fitted

with an extra double thick crystal, beveled edge, giving the watch that double strength which makes an open face watch so popular in the minds of the general public.

A large number of persons prefer carrying a silver watch instead of a solid gold, gold filled or plated. That class of customers we keep closely in mind when purchasing our stock of solid coin silver cases, searching the market carefully to secure the finest grade of silver, the highest character of workmanship in construction and finish; and take pleasure in recommending the celebrated Fahys' and Dueber Watch Cases.

NO CHARGES FOR REPAIRS ON WATCHES OR CLOCKS WILL BE ALLOWED UNLESS OUR WRITTEN CONSENT IS FIRST SECURED IN ADVANCE.

No. 4R120 3-ounce Fahys' Open Face, dust proof, screw back and bezel coin silver case.
No. 4R122 4-ounce Case, same as above.
At 30 cents more than prices quoted we can supply any of the above beautifully hand engraved.

No. 4R124 3-ounce Dueber Open Face, dust proof, gold jointed case.
No. 4R126 4-ounce Case, same as above.
At 30 cents more than any of the above

This shows the SEARS, ROEBUCK & CO.'S SPECIAL 17 JEWELLED MOVEMENT GREATEST VALUE EVER OFFERED.

\$7.55
TO
\$37.60

SALE AT \$7.55

CRONOMETRE DE FERROVIARI
AMERICAN COMPANY

PRECISI EXCEL-LENTI!

Cod. 99S171 — Relotge de butxaca. Model ferroviari, de la marca American Company, amb cronometre. Caixa de plata. Mecanisme de molla indestructible, garantit, amb rodeta de corda a la banda superior.

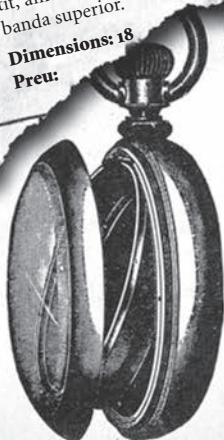
Dimensions: 18
Preu:

\$7.55
TO
\$37.60

The Edgemere Movement Has 12 Fine Ruby Jewels.

THIS IS OUR NEW CENTS' REGULAR 18 - SIZE MOVEMENT. SEARS, ROEBUCK & CO'S. SPECIAL.

Made expressly for us. It is full 15 jeweled, handsomely damaskened, patent regulator and escapement, safety pinion.

Esquer del peix fantasma

Tot va començar amb l'assassinat del senyor Darsley. O, més ben dit, pensant-hi bé, tot va començar uns quants dies abans, la tarda que vam acabar de fabricar la canoa.

Era una canoa molt ben feta. Ens vam estar mesos buscant l'arbre perfecte fins que vam trobar un xiprer enorme, robust, que creixia dins de l'aigua. El vam abatre a cops de destral (o, per ser exactes, vaig fer-ho jo i també una miqueta la Julie, mentre l'Eddie es queixava que una dona no havia de tallar arbres i en Tit ens mirava i no deia res. Però no és que en Tit digui mai gaire res, la veritat).

Un cop tallat el xiprer, vam cavar el tronc per fer-hi quatre llocs còmodes per a nosaltres, vam ribotar el casc i el vam polir de cap a cap amb sorra, fregant fins que ens sortia sang a les mans.

Vam trigar mesos a enllestir la feina, perquè havíem decidit que guardariem la canoa al Refugi, i el Refugi era força lluny de casa i jo només podia anar-hi al vespre o quan la mare em donava permís. És a dir, gairebé mai.

Però la tarda que vam acabar la canoa, que ho sapigüeu, havia decidit que m'escapava. Havia dit a la mare que em de-

manaven a la granja dels Fabron per ajudar-los a arreglar la pallissa, però el que vaig fer va ser córrer de seguida cap al Refugi.

Era una cabana que els de la meva colla havíem construït l'estiu abans. Era just a tocar del Bayou, el gran aiguamoll, i quedava tota amagada per un garbuix de lianes que penjaven, i d'eixams de mosquits, grossos com orenetes.

El Refugi no era pas gran cosa, fet i fet, tenia la teulada mig torta i el terra de sorra, però ningú a part de nosaltres no sabia que existia, i això era el millor. De mica en mica l'havíem anat equipant amb un munt de coses útils. Això sí, només s'hi podia arribar en barca o bé travessant el Pont Trencadís i un lloc d'arenes movedisses perillosíssim, on deien que s'hi havien mort desenes de persones.

Per això m'agradava, el Refugi. Cada vegada, arribar-hi era una aventura (sort, és clar, que nosaltres sabíem un camí secret, amagat enmig del pantà, per on s'hi arribava trepitjant terra ferma).

El cas és que aquella tarda vaig arribar a la cabana poc després de l'hora de dinar i vaig trobar-hi la Julie i en Tit aqueferrats amb la canoa, acabant-ne els últims retocs.

La Julie i en Tit eren germans, però si no ho sabíeu no ho diríeu mai.

La Julie tenia la meva edat i era molt bonica. No és que jo n'estigués enamorat, ni res d'això; ho deia tothom, i de fet tot el poble l'anomenava *Jolie*, que significa «bonica». Jolie Julie.

La Joju. Tenia els cabells rojos i moltes pigues, i els ulls foscos. I les dents del mig li feien una esclatxa molt graciosa.

En Tit, en canvi, tenia la pell de color xocolata i els cabells molt enrinxolats. Era menut, no només d'edat sinó que era petit com un esquitx, i per això tothom li deia *Petit* o *Tit*.

La Julie era blanca i en Tit era negre, i tot i això eren germans, cosa que convertia la mare de la Joju en una qualsevol i una fresca, com deia el meu germà Chuck, que assegurava que era per això que en Tit havia sortit mig babau.

Però jo sabia que tot això eren romanços: en Tit era molt llest, ja ho crec. El que passa és que preferia no parlar. Mirava, escoltava, i s'estava sempre callat. Potser havia entès que els qui parlen molt són els ximplers.

I us haig de dir que el meu germà Chuck era incapaç d'estar callat ni un moment.